

Övergången till positiv intentionality

Välkomna! Gud välsigne er alla här. Fokusera på dimensionen som nu vill kommunicera sin fullhet och rikedom till er. Ni kan bli berikade av den om så ni väljer. Det är en fråga om fokus och intention. Be den inre vägledningen att hjälpa er i den här strävan så att kvällens föredrag återigen blir till hjälp som ett ytterligare steg i ert sökande.

Jag skulle återigen vilja diskutera – denna gång på en djupare nivå och ur en ny infallsvinkel – era försök att förändra negativ intentionality till positiva uttryck. Många av er som gör arbetet på denna väg har upptäckt åtskilligt om er negativa intentionality. Ni har till slut blivit medvetna om mycket av vad ni tidigare blundade för, förnekade eller förträngde. Det behöver inte sägas hur viktigt och helt avgörande detta är på alla vägar där man lär känna, konfronterar och renar sig själv. Majoriteten av mänskligheten är helt omedveten om vad som ligger bakom en synbarlig eller till och med faktisk god intention, liksom bakom en synbarlig hjälplöshet. Inställningen "Jag kan inte rå för att känna på det här sättet" är uttrycket för en negativ intention. De som är medvetna om och erkänner att de avsiktligt väljer en negativ inställning, har verkligen kommit betydligt längre än de som befinner sig i detta fjärrade, okunniga tillstånd vad gäller jaget. Men det räcker inte, mina vänner, att vara medveten; mer måste till.

Jag har också nyligen diskuterat i ett föredrag att en grundläggande orsak till svårigheten att förändra negativ till positiv intentionality, är att jaget i hemlighet identifierar sig nästan helt med den destruktiva delen. Att ge upp den här delen av personligheten tycks därför vara riskfyllt, farligt och tillintetgörande. Frågan är då hur man går vidare för att förändra den här subtila inre identitetskänslan. När negativa uttryck inte erkänns för jaget, koagulerar de till ett varande sår fyllt av skuld och självtvivel som, översatt till koncisa ord, skulle innebära: "Om man bara kände till sanningen om mig, skulle den vara att jag är rakt igenom dålig. Men eftersom detta är mitt verkliga jag och eftersom jag inte vill upphöra att existera, kan jag inte vilja ge upp mig själv. Allt jag kan göra är att låtsas att jag är annorlunda."

Detta är ett förödande själsklimat där förvirringen växer och den genuina jagkänslan förloras mer och mer. Teoretisk, korrekt kunskap i intellektet gör föga för att lindra detta smärtsamma och störande tillstånd. I detta föredrag ska vi gå in mer i detalj i den process jag rekommenderar för att skapa en förändring.

Det första steget är att inse att din negativa intentionalitet egentligen inte är omedveten i ordets strikta bemärkelse. Den utgör inte alls ett djupt förträngt material. Den är i själva verket en inställning och ett uttryck av medveten natur, du har bara valt att blunda för det, tills du till slut "har glömt" att det finns där. Att ständigt och avsiktligt se bort från något, leder så småningom till att man inte riktigt ser det som har funnits där hela tiden. I samma stund som ögat börjar fokusera igen, kan materialet omedelbart börja skönjas. Ett sådant material är inte riktigt omedvetet. Den här skillnaden är viktig.

Vid det här laget accepterar, inser och erkänner de flesta av er en del av denna negativitet, men inte all negativitet; ni väljer fortfarande att ignorera en viss del. För att göra de återstående aspekterna fullständigt medvetna, och också för att åstadkomma förändringen från negativ till positiv intentionalitet, är det nödvändigt att noggrant undersöka de "små, oväsentliga" vardagliga tankemönstren som i så stor utsträckning har blivit en del av dig att det knappt faller dig in att uppmärksamma dem. Alla tankeprocesser har emellertid en enorm makt och måste synas. Så många tankar och automatiska reaktioner tas för givna och slätas över för att man bortser från deras betydelsefulla makt. Du kan således bortse från att du reagerar med illvilja, avundsjuka eller skuldbeläggande bitterhet, trots att du är medveten om din negativa intention i andra avseenden. Men det är dessa små vanemässiga reaktioner och tankar som behöver utforskas.

Du kanske exempelvis erkänner en irrationell ilska eller ett hat. Du kanske i det yttre konstaterar att dessa reaktioner är irrationella, men en del av dig känner sig fortfarande berättigad i att ha dessa känslor på grund av att den delen känner sig orättfärdigt behandlad. Du reagerar fortfarande på det förflutna och tar med dig reaktionen in i nutiden. Den tidigare smärtan och vandan kan verkligen vara förträngd i ordets sanna bemärkelse. För att göra den verkliga, direkta upplevelsen tillgänglig, är det nödvändigt att hantera försvaret på ett mycket grundligt sätt. Försvaret är alltid en negativ intentionalitet i en eller annan form, som inte är helt omedveten. Din tidigare smärta, upplevelsen som du förnekar för dig själv, blir i nuet en förvrängd reaktion. Och dessa reaktioner måste ses för vad de är.

Låt oss anta att du märker att du är arg och förbittrad i en nuvarande situation. Du kanske, som jag nämnde, på ett allmänt sätt vet om och erkänner att detta är din negativa känsla, men känslomässigt känner du fortfarande att du har rätt i frågan. Det kan finnas en smärtsam förvirring här: En del av dig förnimmer att dina krav och gensvar är oberättigade; en annan del känner sig så berövad och krävande att den reagerar som om världen borde kretsa kring dig och hindrar dig från att se hela bilden på ett objektivet sätt.

Det som är nödvändigt i detta skede är att dra fram tanken som pyr inom dig och undersöka den med den delen av dig som är mogen. Du behöver följa den här förvirrade tanken hela vägen och använda alla dina resurser och hela din uppmärksamhet för att gå vidare i din inre förståelse. De negativa känslorna, med de förvrängda tankarna bakom sig, kommer då att mötas av sanningsenliga, mogna och realistiska tankar. De senare får inte pressa de förra till att gömma sig igen. Detta bör strängt undvikas – och ni på denna väg vet tillräckligt vid det här laget för att inte frestas att falla in i den fallgropen. Processen måste vara en medveten dialog, som jag har förklarat i föredraget om den allmänna meditations- och reningsprocessen [1]. Det är en integrerande process som till slut kommer att förena splittringen och upprätta en identifikation med ditt mogna, konstruktiva, genuina jag.

Det är nödvändigt att erkänna förekomsten av de felaktiga, destruktiva, elaka och orealistiska inställningarna, men det räcker inte. Nästa steg är att du behöver veta exakt varför dessa inställningar är negativa och på vilket sätt de förvränger sanningen. Du kan då intelligent beakta den realistiska situationen i stället för din barnsliga, förvrängda syn på den. Om du först kan uttrycka den fullständigt irrationella önskan och intentionen bakom den fullständigt destruktiva inställningen och sedan uttrycka på vilket sätt denna intention strider mot verkligheten, rättvisan och sanningen, då kommer du, oavsett vad negativiteten är, att ha tagit ytterligare ett avgörande steg mot att förändra den till positiv intentionalitet. Du kommer att ha avlägsnat ett onödigt försvar eller en bräcklig mur som håller dig borta från att uppleva livet.

Ditt vuxna tänkande behöver uttrycka sig vid sidan av det barnsliga, destruktiva tänkandet kring frågan som du är så känslomässigt indragen i. Detta är något som du kan göra, om du verkligen vill. Era tankeprocesser fungerar oftast bra om och när ni så önskar. Tankeprocesserna är oftast de mest utvecklade och kan sättas i reningsprocessens tjänst. Först då kan känslorna börja förändras så att de verkliga och redan existerande känslorna kan tillåtas att uttrycka sig.

Det är absolut nödvändigt för dig att känna till de felaktiga inställningarnas konsekvenser och innebörd, till exempel varför din ilska, din fientlighet, din svartsjuka, din avund och dina orättvisa ensidiga krav verkligen är orättvisa. Först då kommer du också att förstå att en sund ilska kan vara berättigad. När du förstår detta, kan du uppleva den på ett renodlat sätt, utan skuld, självtvivel och svaghet och utan några kvardröjande skadliga effekter. Svartsjuka och avund är dock aldrig berättigade och utgör aldrig sunda reaktioner. Även om det kan vara berättigat att känna ilska och smärta, kommer du alltid att vara förvirrad så länge du inte klart vet huruvida din ilska är berättigad eller inte. Du kommer alltid att pendla mellan skuld och förbittring, mellan att förneka och avvisa jaget, andra eller livet och mellan rädsla och skuldbeläggande. Du försöker dämpa ditt självtvivel genom att mödosamt rättfärdiga din sak å ena sidan; du blir förlamad av rädsla och svaghet och oförmögen att hävda dig själv å den andra. Du blir lika svag och förvirrad i

situationer där du uttrycker dina irrationella och barnsliga krav – och därefter din destruktiva intention när dessa krav inte uppfylls – som i situationer där du borde skydda dina rättigheter för sanningens skull. Båda dessa uttryck förekommer ofta i en och samma situation, vilket gör det ännu mer förvirrande. Ditt sinne ensamt kan inte lösa sådana konflikter. De destruktiva elementen måste först erkännas, men sedan måste sinnet konfrontera och möta dem, förstå och korrigera dem.

Om den vuxna intelligensen används enbart för att rationalisera den smärtsamma förvirringen, för att bygga upp försvar i frågan, för att rättfärdiga sin egen situation eller för att skydda sig från att erkänna den destruktiva intentionen, kan ingenting någonsin vinnas. Men om det vuxna sinnet används för att belysa de irrationella kraven och därigenom klargöra att de är orealistiska och orättvisa och visa att de resulterande känslomässiga reaktionerna är destruktiva för alla berörda, då kommer mycket att vinnas och sanningen om situationen kommer att visa sig.

Detta är det arbete som väntar på er i nästa fas av er väg. Ni har gjort goda framsteg i att erkänna partiell negativ intentionalitet. Men ett sådant erkännande blir i sig mycket ofta en subtil flykt. Genom att enbart erkänna en destruktiv känsla om och om igen, utan att gå vidare och undersöka den för att ta reda på varför och på vilket sätt den är felaktig, öppnar du bara ytterligare en liten bakdörr. Du ser ut att göra det rätta, men du vägrar att verkligen gå vidare, att gå hela vägen.

Ondskans frestelser är så väldigt subtila. Varje sanning kan sättas i förvrängningens tjänst. Detta är anledningen till att det behövs så mycket vaksamhet. Detta är också anledningen till att detta att göra det rätta i sig aldrig är någon garanti för att vara sanningsenlig och i harmoni med den universella lagen. Detta är anledningen till att reglerna och teorin om sanningen och lagen alltid har förvrängts av ondskans krafter. Det finns inte någon enskild formel som kan skydda dig från ondska; endast hjärtats uppriktighet kan göra det. Denna hjärtats uppriktighet och denna goda vilja måste odlas om och om igen. Den kommer från den andliga reningen av att göra daglig återblick och meditation och från att förbinda sig till Guds värld av sanning, kärlek, ärlighet och integritet. När villigheten finns att hedra anständighet, sanning, kärlek och rättvisa mer än det räddhågsna, fasthållande, fåfängliga lilla egots fördelar, kommer frigörelsen verkligen att fortsätta på ett sätt där det inte finns någon osäkerhet. När detta görs på de inre nivåerna som ni nu kontaktar genom det här arbetet, inte bara ytligt på varandets yttre nivå, blir reningen mycket djup.

Ni är så ofta fria och ärliga i att erkänna destruktiva och hatiska känslor, men ni vet fortfarande inte varför de är så destruktiva. Varje känsla som inte är ett uttryck för hela sanningen i rådande situation är destruktiv. Detta är anledningen till att alla brydsamheter och effekter som är för handen behöver utvärderas och förstås. Du måste vara tydligt medveten om var du inte är centrerad i dina känslor, reaktioner och om dina inre, ofta hemliga, tankegångar. Erkännandet av

negativa känslor kan vara en flykt om erkännandet görs lättvindigt, kanske bara för att detta är något som nu förväntas av dig, utan att du verkligen vet vad de alls handlar om.

Låt oss nu återvända till svartsjuka, avund och rivalitet. Varför är dessa aldrig någonsin sanna och berättigade känslor eller känslomässiga reaktioner? I viss utsträckning lider nästan alla människor av fullständigt orealistiska känsloupplevelser. Barn lider av dem med en av sina föräldrar eller med sina syskon och kamrater. Vuxna lider av dem med en stor del av sin omgivning; närhelst någon annan har eller upplever något som de inte har eller upplever, ger sig svartsjuka, avund och rivalitet till känna. Varför är dessa känslor orealistiska? De är orealistiska på grund av att den underliggande tanken härrör från antagandet att universum endast har en begränsad tillgång på önskvärda saker och upplevelser och att vad någon annan tar emot därför tas bort från dig.

Detta är inte alls uppenbart och tydligt i ditt sinne, inte ens i ditt vuxna sinne och ännu mindre i de diffusa, förvirrade känslorna som du upplever utan att känna till deras innebörd. Det är, som jag tidigare nämnde, redan ett betydande framsteg om man kan erkänna sådana känslor, som ni aldrig skulle ha gjort tidigare. Men detta är inte det sista steget. Ni behöver nu tydligt lära er varför och på vilket sätt dessa känslor är illusoriska och destruktiva. Ni kanske känner till vissa av sanningens ord, men ni begrundar inte dessa ord på djupet och tillämpar dem inte direkt på dessa negativa känslor.

I den stund som du tror på antagandet att du har anledning att känna dig berövad för att någon annan har något som du inte har – detta är fallet med svartsjuka och/eller avund – förnekar du också det faktum att det är du som gör dig avskuren från vad du skulle kunna ha. Det är inte andra som gör detta mot dig. Du kan till och med veta i en annan avdelning i ditt sinne hur du agerar, tänker och känner på ett sätt som gör att du landar i att känna dig berövad. Du kan ha uppnått den medvetenheten på din väg. Du kan erkänna att du inte är villig att ta risken eller betala det pris som krävs för att få vad en del av dig längtar efter och som en annan del av dig negerar. Men du tillämpar fortfarande inte denna kännedom på din avund, på din oro kring att andra kan ha mer eller på din harm över att de har det.

Det skulle därför vara klokt om du först undersökte dina områden där det finns svartsjuka, avund och konkurrenslustnad mycket ingående och om du därefter erkände att vad det än är du avundas, stöter du också bort, och om du för det tredje också undersökte hur du negerar det, hur du avvisar aspekter av just det du avundas som är nödvändiga för att erhålla det. Detta skulle leda dig till insikten om att andra som du avundas uppenbarligen måste ha uppfyllt den naturliga lagen som finns inneboende i all skapande upplevelse. Ju mer du gör det, desto djupare kommer din förståelse bli av att universum ger ett obegränsat gott till alla individer som är öppna för att ta emot det. Ingenting behöver därför missunnas någon.

När du avundas, se hur du medvetet förstör din chans att förverkliga din lycka genom en viss inställning som leder till ett specifikt beteende. Se hur du sluter dig och håller dig kvar vid de negativa inställningarna som förnekar uppfyllelsen. Du ser inte sambandet mellan dessa inställningar och din tomhet eller bristande uppfyllelse. Du blir därför mer förbittrad och känner dig mer berättigad att vara harmsen och negativ.

Insikten om ditt eget ansvar för den bristande uppfyllelsen av dina behov bör inte, och får inte, driva dina destruktiva intentioner till sitt gömsle igen. En av de viktigaste inställningarna att förvärva för att erhålla tillbörlig självaktning och självacceptans, är förmågan att erkänna att man har fel utan att känna sig ovärdig eller inte värd att älskas. Detta är den stora kampen. Människor tror att för att vara värda att älskas och aktade, får de aldrig ha fel. Den här övertygelsen medför så mycket ödeläggelse och förvirring. Det är i själva verket möjligt att erkänna en destruktivitet utan att känna sig hopplöst värdelös.

När du är svartsjuk och avundsjuk saknar du tilltro till den universella verkligheten. Denna verklighet utgör obegränsat överflöd om du bara öppnar ditt hjärta, ditt sinne, ditt medvetande och din förmåga att vara mottaglig. När du sitter fast i negativ intentionalitet är det dock omöjligt att vara mottaglig. Mottaglighet är en väsentlig del av positiv intentionalitet. Negativitet och mottaglighet är därför ömsesidigt uteslutande. Den negativa personen är således ständigt berövad. För den som är negativ tycks det som att omvärlden är den som berövar, men i själva verket gör sig den personen avskuren från verkligheten av världens ständigt tillgängliga överflöd.

Konkurrenslystnad – en variation av svartsjuka och avund – grundar sig också i det felaktiga antagandet att egenvärdet bestäms genom att mäta och jämföra jaget med andra. Även detta är en fullständig förvrängning av verkligheten. Ingen människa kan mätas mot och jämföras med någon annan. Oavsett hur fulländade och tillräckliga eller kreativa och uppfyllda andra människor är, är de inte bättre eller mer, inte mer gynnade eller privilegierade. De har helt enkelt utnyttjat sina skaparförmågor mer än du som avundas dem. De har möjligen funnit sin nisch i livet, sin uppfyllelse och sitt centrum, medan du fortfarande neget och kämpar emot att vara i ditt centrum, att förverkliga din potential.

Du försätter dig på så vis i den mycket absurda positionen där du neget universums rikedomar och sedan tvivlar på universum och dess naturliga lagar som inte vill något annat än att skänka dig den största uppfyllelsen, expansionen och det mest glädjefyllda självuttryck. Du betvivlar och neget envist överflödet under täckmanteln av intellektuella beaktanden och avundas samtidigt inombords vad andra har.

Jag kan inte nog understryka att er förståelse av de destruktiva och motstridiga inställningarna som inryms i svartsjuka, avund, harm, konkurrenslystnad, skuldbeläggande och så vidare, inte bör driva dessa känslor under jorden igen. De måste förbli på ytan och bli sedda för vad de är, tills du genuint förändrar dessa energiströmmar. Glöm inte för ett ögonblick att varje sådan känsla förbrukar energi. Denna bortkastade energi kan inte arbeta för dig, utan måste arbeta mot dig på ett sätt som kommer att skada dig och beröva dig, för du driver in en separerande kil mellan dig själv och skapelsens rikedom.

Det här föredraget är avsett att motivera er att mycket lugnt observera, sondera, mäta, undersöka och utvärdera era destruktiva intentioner och förstå varför och på vilket sätt de är sådana. Gör samma sak med de sanningsenliga och realistiska inställningarna i en jämförelse. Be om vägledning och inspiration för den här processen. Be om hjälp att alltmer uppleva universums överflöd. Du kommer då inte att behöva kämpa med det lilla sinnet och trycka på och ta tag i och greppa å ena sidan och förneka och negera å andra sidan. Förnekande och negerande uttrycker misstro. Den energimässiga rörelsen i förnekandet och negerandet utgör en tillslutning som gör det helt omöjligt för universum att komma till dig och ge dig sina rikedomar. Bara när du är öppen och mottaglig kan universum ge dig sina rikedomar. Universum är så rikt, så fruktsamt, så formbart med den skapande sinneskraften att det kommer att ge dig allt som du tillåter dig att ta emot, förutsatt att detta givande inte strider mot kärlekens lag.

När du först öppnar dig för ett mottagligt tillstånd, behöver du också vara beredd att släppa ut vad som finns inom dig. Att vara öppen och mottaglig innebär att vara oförsvarat, invändigt avslappnad, orädd för vad som än kan komma, oavsett om det är från ditt inre eller från det yttre. Om du exempelvis är rädd för och avvärjer smärta, eller om du inte vet att du kan uppleva smärta utan att falla sönder, kan du omöjligen vara i ett öppet, oförsvarat, avslappnat tillstånd i själen och sinnet. Om du försvarar dig mot en oönskad känsla eller upplevelse, förvärvar du automatiskt ondska, det vill säga negativa inställningar.

Det första steget mot att upprätta en mottaglig inställning är därför att släppa ut ondskan som finns inom dig, att inte längre förneka den, att förlora din rädsla för det destruktiva jaget. Du kan då uppleva smärta. Och när du förlorar din rädsla för jaget, för smärta och ondska, kommer du att vara i det lämpliga mottagliga tillståndet. Om ditt medvetande sedan aktivt förbereder sig för universums rikedomar och föreställer sig vadhelst det inrymmer, kommer du att se att du deltar i universums överflöd i precis den grad du önskar.

Beakta att överflödet av skaparkraft som du har till ditt förfogande måste transcendera varje begränsning som du tycks stöta på. Oavsett vilket hinder du stöter på, så kommer, om du kan tro på att den gudomliga skaparkraften kan avlägsna det, detta att ske. Detta är inte någon magisk

kraft som arbetar åt dig utan att göra dig djupt ansvarig för skapandet. Det är tvärtom en lagbunden process som du är helt och fullt delaktig i och som gör dig helt och fullt ansvarig för dig själv. Om du till exempel tvivlar på att du kan övervinna en ingrodd negativ inställning, måste detta tvivel skapa ett synbarligen oöverstigligt hinder för din rening. Men om du tar ansvar för denna ondska, samtidigt som du vet att du är ett uttryck för den gudomliga kraften som kan skapa allt vad du önskar, kommer din rening att åstadkommas. Ju mer du vet detta, desto snabbare kommer det att ske.

Öppna dig för att släppa ut det som finns i dig och släpp in det som universum är redo att ge dig. Detta innebär att det som kommer ut ur dig också måste fortsätta att följas upp, som jag förklarade i det här föredraget. Sammanför känslornas nivå med sinnets nivå. Undersök vad din känsloupplevelse innebär, samt giltigheten och verkligheten bakom känslan. Ta reda på om antagandet som ligger bakom känsloreaktionen är giltigt. Det räcker inte, jag upprepar, att diffust veta att en känsla är destruktiv och orealistisk. En sådan diffus vetskap hjälper dig att vidmakthålla en underliggande övertygelse som behöver grävas fram, omprövas, förstås exakt och slutligen förändras. Alla destruktiva inställningar är ett uttryck för en underliggande värdebedömning och dessa värdebedömningar måste vara mycket klara vad gäller sin riktighet eller bedräglighet. Du behöver vara mycket klar över tolkningarna du väljer att göra när du har vissa reaktioner och du behöver veta var de är sanna och var de är falska. Treva efter den här verkligheten när dessa små, oavsiktliga, känsloreaktioner fortsätter inom dig som du vanligtvis inte uppmärksammar: förbigå dem inte. Använd tid och koncentration på ett avslappnat sätt för att följa upp den här aspekten av arbetet på denna väg.

Tvivlet kan endast avlägsnas när du ger utrymme för och prövar en tillitsfull inställning. Om du enbart erkänner din misstro, utan att gå vidare för att ta reda på vad den innebär, varför den är felaktig och hur det möjligen annars skulle kunna vara, måste du bli kvar i status quo. Det är så det är för många av er vid den här tidpunkten på vägen. Ni kan säga "Ja, jag bär på hat, avund, skuldbeläggande, bitterhet, irrationella krav" eller vad det nu är. "Ja, jag är illvillig, jag vill förstöra, jag är avundsjuk, jag vill ta allt och ge inget." Men om du inte undersöker dessa inställningars djupare innebörd, om du inte fullt ut inser hur orealistiska de underliggande antagandena, övertygelserna och tolkningarna är, kan du inte ge upp den defensiva negativiteten och verkligen börja uppleva livet. Du behöver undersöka tankarna och slutsatserna som finns inneboende i trotset, misstron, svartsjukan, fientligheten och så vidare, för dessa slutsatser existerar bara i ditt sinne.

Människor har alla möjliga små tankar varje dag och varje timma i sina liv. De ger dem inte någon uppmärksamhet, men dessa tankar betyder mycket. Tankar har en sådan makt. Alla tankar

skapar. Era tankar, lika mycket som era känslor, skapar era handlingar och era upplevelser. De skapar det tillstånd som din kropp, ditt sinne, din själ och din ande befinner sig i.

Den negativa intentionaliteten som vi nyligen har diskuterat och fört fram i ljuset, är därför en utpräglad verklighet. Den är en skaparprocess – negativt skapande, men lika skapande som när man skapar positiva upplevelser. Ni vill fortfarande inte se detta, även om ni erkänner er negativa intentionalitet. Ni erkänner att ni avsiktligt vill behålla och vidmakthålla ett negativt uttryck inom ett område i era liv, även om det naturligtvis inte är inom alla områden. Men när du negerar denna negativitets effekt på andra, måste du vara blind när deras negativitet påverkar dig. Detta är ett mycket smärtsamt och förvirrande tillstånd. En sådan interaktion kan lösas först när du tydligt vet om din egen del, när du kan se din negativitet som en verklighetsförvrängning och kan se effekten den har på andra.

I den utsträckning som du förnekar och bortser från effekten du har på andra, kommer du diffust att känna någonting oroligt: du kommer att vara förvirrad över på vilket sätt andras negativitet når dig. Du kommer inte att veta vad den betyder. Du förnimmer något och pendlar mellan förbittring och skuld, som jag nämnde tidigare. Bristande klarhet i dig själv måste göra dig full av självtvivel, vilket i sin tur gör dig svag och rädd, såväl som felaktigt hävdande och likvärdigt inte hävdande på ett olämpligt sätt.

I detta tillstånd blir du oförmögen att skilja mellan den faktiska negativiteten från andras sida gentemot dig och andras inställningar som inte alls är negativa utan enbart obekväma för dig. Du kommer att känna dig lika förbittrad och lika orättvist behandlad och skadad som när människor verkligen är elaka och illvilliga mot dig på grund av deras egen negativa intentionalitet. När du känner dig själv, emellertid, kommer du också att känna skillnaden mellan dessa båda möjligheter hos andra och du kommer att svara på ett lämpligt sätt på dessa två helt olika upplevelser. Som det är nu, kan du inte särskilja dessa båda fenomen. Du försöker därför ofta hävda dina rättigheter när du egentligen inte tillåter andra att ha sina och du vill bara vara ett girigt, krävande och oresonligt barn. Du är å andra sidan lika ofta blind för negativiteten hos andra och blidkar dem på ett falskt sätt och känner bara diffust att det är något som inte stämmer. Du kanske harmas över dem och gör uppror, men detta är inte en ren och klar reaktion som kommer från djup självkänedom och från en förståelse av din inre överklighet.

Den här förvirringen i din interaktion med andra är oerhört viktig för dig att förstå och använda som måttstock. När du har klarhet i dig själv, kommer du inte att vara upprörd över den andras negativitet och destruktivitet gentemot dig; du kommer att känna den för vad den är. Du kanske blir arg, men du kommer inte att vara förvirrad, svag, skyldig eller rädd, inte heller kommer du att låta dig förminsкас eller bli tillintetgjord. När den andra personen uttrycker sitt liv, sina känslor

eller rättigheter som kanske inte sammanfaller med dina önskemål, kommer du på samma sätt att kunna acceptera detta. Du kommer först verkligen att veta hur orättfärdigt ditt raseri är, men sedan, om du verkligen förstår det, måste ditt raseri försvinna och du kommer att tillåta andra att vara, även om det stör dina önskemål.

Det lilla spädbarnet kommer då inte längre att göra sina hävdanden ”allt för mig och min vilja, aldrig bry sig om andra.” Dessa hävdanden behöver uttryckas, men man behöver veta att de är djupt orealistiska och destruktiva. Du behöver också förstå hur och varför de är det. Först när denna medvetenhet är fullständig och ren, kommer du att vara fri och du kommer att befria dig från den ohyggligt smärtsamma förvirringen över på vilket sätt andra har att göra med dig som jag nämnde tidigare. Du kommer inte längre att känna dig osäker kring vad dina lämpliga reaktioner på andra borde vara.

Detta är sättet att uppnå tillståndet där du är villig och förmögen att ge upp den negativa intentionen och det negativa uttrycket i livet: detta är sättet att åstadkomma övergången till positiv intentionalitet. Det positiva uttrycket är exempelvis att ge upp avunden, då du på ett genuint sätt kan önska dig att erhålla det du eftertraktar och vara beredd att betala priset. Du vill undersöka på vilket sätt du greppar efter det utan att acceptera de nödvändiga villkoren som du avfärdar. När du odlar tanken: ”Det finns tillräckligt för mig. Jag kan tillåta andra att ha. Låt dem ha det. Vill jag verkligen ha det? Betalar jag priset för det jag avundas? Har jag verkligen helhjärtat engagerat mig i vad det nu är jag harmas över och avundas andra människor för? Om jag inte har gjort det, har jag då rätten att vilja ta det från dem eller missunna dem det?” Du kan då be för din förmåga att älska, just här och nu i detta avseende: att låta andra ha sin glädje.

På samma sätt som du behandlar dig själv, måste du oundvikligen behandla andra; detta känner ni till. Men det omvända är lika sant: på samma sätt som du behandlar andra, kommer du att behandla dig själv. Om du i generositet och rättvisa låter andra ha, kommer du plötsligt att upptäcka att du kan låta dig själv ha. Den stora oro som ni fortfarande upplever när ni expanderar och öppnar er för universum, kommer gradvis, och ibland till och med plötsligt, att försvinna. Du kommer att kunna bevara din upplevelse av det glädjefyllda universum då det ständigt vibrerar inom dig och runt omkring dig. Det instruerar dig ständigt. Du kommer att känna igen sanningens och kärlekens röst. Du kommer att känna och uppleva den rika glädjens uttryck – men inte så länge ditt hjärta och ditt sinne är små och strama, inte så länge du inte vill låta andra ha det, inte så länge du binder dina positiva krafter i en rädd, misstroende och illvillig inställning. Men när du kan riskera och ha tillit – tillit till Gud – och öppet uttrycker denna tillit till Guds värld, då kommer du att känna verklighetens glädje.

Tiden har kommit, mina vänner, när fler och fler av er kan ta dessa övergångssteg, inte genom att förneka ondskan och den underliggande smärtan, utan genom att vidta de realistiska åtgärderna genom vilka ondskan blir transformerad. Du kommer att tillåta dig att fullt ut uppleva alla känslor och ge makten till ditt eget medvetande att styra det liv du önskar. Är du rädd för den ena eller andra upplevelsen? Du kan omedelbart skapa nya betingelser genom att säga till dig själv: ”Är det verkligen nödvändigt att vara rädd? Är det möjligt att uppleva den ena eller andra glädjen, det ena eller andra kreativa självuttrycket och välbehaget? Eller är det möjligt att först uppleva smärta och ångest, rädsla och förtvivlan, på ett tryggt och hälsosamt sätt? Jag gör nu anspråk på den förmågan, så att jag kan gå igenom det senare och komma till det förra.”

Detta är positivt skapande i sin verksamhet. Detta kan göras. Be din inre vägledning varje steg på vägen att ge dig vakenhet och medvetenhet för att inte driva bort det som behöver hanteras. Allteftersom du gör detta, kommer du inte bara att veta i varje fiber av ditt väsen, utan du kommer att känna och uppleva att det du är rädd för är en illusion och att universum är en rik och glädjande plats. [Vid denna tidpunkt gavs kraften – en speciell energi som ges genom Eva händer – till några personer.]

Alla ni som har tagit emot den speciella kraften idag, ta in den och låt den smälta samman med er egen kraft, för den är en och samma kraft. Kraften som kommer härifrån kommer enbart att hjälpa er att öppna era egna kanaler, så att er skaparkraft kan strömma ut ur er.

Jag kommer nu att lämna er med den här energin. Meditera med den, arbeta med den, öppna er, som ni alltmer har gjort under de senaste månaderna. Låt den här energin omsluta dig och förflytta dig dit du behöver gå. Låt inspirationen komma, så att alla ni som är här i kväll kommer att uttrycka den på ert eget sätt. Var en kanal så att den här energin kan hjälpa er till nästa steg på er väg – var du än befinner dig eller vad det än kan innebära i varje enskilt fall. Jag säger till er alla: I er meditation efter detta föredrag, försök att uttrycka er tillit till universum, försök att tro att du verkligen kan få överflöd, glädje och uppfyllelse i ditt liv, i din inkarnation – och att den här uppfyllelsen bringar djup frid. Var välsignade, alla ni, mina kära vänner.

[1] Se Föredrag nr 182

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-08-24